

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ (1).

Ἀριθ. 103.

Ἀναγραφή τῶν ἐξόδων τῆς οἰκοδομῆς
τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἡ ὄπισθεν, ἐν ἐπιγραφικῷ κειμένῳ καὶ ἐν μεταγραφῇ, δημοσιευομένη ἐπιγραφή εὑρέθη κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1885 Ε'. περίοδον τῶν ἀνασκαφῶν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπέναντι τοῦ ἀνωφερῶς ἐπιπέδου, δι' οὗ ἀνήρχετό τις εἰς τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ, εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ 20 περίπου μέτρων. Εὑρέθη δὲ εἰς 16 τεμάχια τεθραυσμένη, ὧν ἑννέα μὲν μεγάλα ἐπτὰ δὲ μικρά. Δὲν ἔκειντο δὲ διεσπαρμένα τὰ τεμάχια ταῦτα, ἀλλ' εὑρέθησαν κείμενα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, καθ' ὃν τρόπον καὶ προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφή δὲν μετεκινήθη, ἀλλ' ἐκεῖ ἀνέκειτο τὸ πάλαι, ἔνθα νῦν εὑρέθη. Ὁ λίθος εἶνε τοιοῦτος, οἷος καὶ ὁ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἱαμάτων (ἴδ. Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1883 σελ. 197 κ.έ.) καὶ αἱ διαστάσεις αὐτοῦ ἔχουσιν οὕτως: ὕψ 1,82 πλ. 0,92 πχ. 0,08.

Τὰ τεμάχια προσαρμόζουσιν ἅπαντα, ὥστε ἡ ἐπιγραφή εἶνε σχεδὸν πλήρης. Κατὰ τὰ ἄκρα ἕμως τῶν τεμαχίων ἔχουσι φθορὰ καὶ ἐντελῶς ἀποστριβῆ τὰ γράμματα: ὡσαύτως ἀπεστρίβησαν ἐκ τῆς ὑγρασίας, ἐξ ἧς καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου σπουδαίως ἐβλάβη. Τούτων ἀποτέλεσμα εἶνε ὅτι ἐνιαχοῦ ἐξηλείφθησαν ἐντελῶς τὰ γράμματα, ἐν ᾧ ἀλλαγῶν, κατὰ τὸ μείζον τοῦ λίθου μέρος, καλῶς διατηροῦνται.

Κατὰ τὸ ἄνω μέρος ὁ λίθος δὲν εἶνε ὀριζοντίως ἀποκεκομμένος, ἀλλ' ἀπολήγει εἰς ταπεινὸν τριγωνικὸν σχῆμα, ἔχον ὕψος 0,035. Ποῖον τὸ κατὰ τὸ κάτω μέρος σχῆμα αὐτοῦ, ἀγνωστον, διότι σώζεται μόνον μέχρι τοῦ μέρους ἐκείνου, ἔνθα λήγει ἡ ἐπιγραφή: τὸ ὑπόλοιπον ἐλλείπει. Ἐχει δὲ γράμματα καὶ κατὰ τὰς δύο ἐπιφανείας, ὥστε ἡ ἐπιγραφή ἀποτελεῖται, οὕτως εἶπεν, ἐκ δύο σελίδων, ἄς

(1) Ἴδε συνέχειαν ἐν τόμῳ τοῦ ἔτους 1883 σελ. 25, 87, 147 καὶ 197, ἐν τόμῳ τοῦ ἔτους 1884 σελ. 21 καὶ ἐν τῷ τοῦ 1885 σελ. 1, 65 καὶ 189.

εὐκολίας χάριν καλοῦμεν Α καὶ Β' ἀλλ' ἐκάστη τῶν σελίδων τούτων διαιρεῖται εἰς δύο ἀνίσους τὸ πλάτος στήλας, ἄς καλοῦμεν Α' καὶ α', Β' καὶ β'. Ἡ στήλη Α'. ἔχει πλάτος 0,72, ἡ α' 0,21, ἡ Β'. 0,61, ἡ β'. 0,31. Αἱ τρεῖς δὲ στήλαι, Α', α', β', ἔχουσι καὶ τὸ αὐτὸ ὕψος, ἡ Β' ἕμως ἔχει πολὺ μικρότερον οὕτως, ὥστε ὑπ' αὐτὴν κατελείφθη ἰκανὸς χώρος τοῦ λίθου ἄγραφος. Τοῦτον τὸν χώρον ἐπωφελήθεις ὁ χαράκτης ἔγραψε 17 ἐν αὐτῷ ἐτέρουσι στίχους, καὶ οὕτως ἡ στήλη Β'. διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, εἰς ἄνω τμήμα καὶ κάτω τμήμα. Εὐκολίας ἕνεκα τὸ κάτω τοῦτο τμήμα καλοῦμεν στήλην β'.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὅλη ἐπιγραφή ἀποτελεῖται ἐκ πέντε στηλῶν, τῆς Α' (στ. 1-71), τῆς α' (στ. 113-180), τῆς Β' (στ. 72-112), τῆς β' (στ. 181-288) καὶ τῆς β'' (στ. 289-306). Αἱ πέντε δ' αὐταὶ στήλαι ἐν ὅλῳ λαμβανόμεναι ἀποτελοῦσι στίχους 305. Προσθετέον δὲ ὅτι οἱ στίχοι τῶν στηλῶν τούτων δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς ἀλλήλους, ἦτοι οἱ στίχοι τῆς α' δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς τῆς Α' καὶ οἱ τῆς β' πρὸς τοὺς τῆς Β', ἀλλὰ ποῦ μὲν εἶνε μᾶλλον συμπεπικνωμένοι, ποῦ δὲ μᾶλλον ἀραιοί. Καὶ τὰ γράμματα δὲ δὲν ἔχουσιν ἴσον μέγεθος, τὰ τῆς Α' (ἰδίως τὰ τῶν πρώτων στίχων) εἶνε μεγαλύτερα, τὰ δὲ τῆς β' εἶνε σχετικῶς μικρότερα.

Τὴν ἐν τῷ λίθῳ θέσιν ἑκατέρας τῶν στηλῶν ἐτήρησα ἀκριβῶς ἐν τῷ ἐνταῦθα δημοσιευομένῳ ἐπιγραφικῷ κειμένῳ. Ἐν τῇ ἀριθμῆσει ἕμως τῶν στίχων δὲν ἀπέβλεψα εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν τούτων, διότι οὕτω μεγίστη θὰ ἐπήρχετο σύγχυσις καὶ δυσκόλως θὰ ἠδύνατο ὁ ἀναγνώστης νὰ εὑρῇ τὴν συνέχειαν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς ἐπιγραφῆς, ἀλλ' ἀπέβλεψα εἰς τὴν χρονολογικὴν ἐν τῷ λίθῳ γραφὴν τῶν διαφόρων στηλῶν, ὅ ἐστιν ἠρξάμενη ἐκείθεν, ἔθεν καὶ ὁ χαράκτης, καὶ ἔληξα ἐκεῖ ἔνθα καὶ ἐκείνος. Ἄλλ' ὅτι τοιαύτη εἶνε ἡ συνέχεια τῆς ἐπιγραφῆς, οἷαν δεικνύομεν ἐν τῇ τῶν στίχων διαδοχικῇ ἀπαριθμῆσει, δεῖται ἀποδείξεως, ὅ ἐπιχειροῦμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις.